

Ter herinnering aan

Marian Ophof

mama van Jeroen

Geboren te Almelo op 20 januari 1958. Na voorzien te zijn van de H. Ziekenzalving overleed zij in het Twenteborg ziekenhuis te Almelo op 16 november 2001. Na de uitvaartviering op 20 november 2001 in de St. Pancratiuskerk, hebben we haar lichaam te ruste gelegd op het parochiële kerkhof te Geesteren (O).

Blij en dankbaar waren vader en moeder Ophof dat na vele angstige maanden een gezonde tweeling werd geboren: Marian en Liesbeth. Na enkele maanden kwamen er grote zorgen om hun gezondheid en is er gevochten voor hun leven. Met alle goede zorgen, vooral van hun moeder, is dat gelukt.

Marian groeide samen met haar twee broers, tweelingzus en zusje op in het gezin van pa en ma Ophof te Geesteren. Na haar lagere schoolperiode bezocht ze samen met Liesbeth de huishoudschool in Tubbergen.

Ze hield van muziek luisteren, maar vooral zelf zingen was haar liefhebberij. Zo was ze lid van het plaatselijk jongerenkoor.

Marian was éénvoudig van aard. Ze trad niet graag op de voorgrond, maar wist door middel van het schrijven van teksten of een kaartje haar gevoelens op een bijzondere

manier te verwoorden. Verjaardagen werden nooit vergeten en als je bij haar kwam wilde ze je het zoveel mogelijk naar je zin maken en was ze heel gul.

Marian was een vrouw met een hart op de goede plaats. Nooit zou ze mensen in een kwaad daglicht plaatsen. Wel kon ze ervan genieten samen met Liesbeth of pa gekscharend praatjes te maken.

De geboorte van haar zoon Jeroen in 1984 was een hoogtepunt in haar leven, maar toen haar huwelijk eindigde viel het haar erg zwaar alleen verder te moeten. Hoewel haar gezondheid de laatste jaren te wensen overliet kwam haar overlijden te onverwachts.

43 Jaar is te jong om te sterven. We hadden haar graag meer toekomst gegund. Toen zij op 10 november weer in het ziekenhuis moest worden opgenomen bleek een operatie onafwendbaar. Na een paar dagen kwamen er echter complicaties. In vertrouwen op God en zoals Marian zei:

"Maria heeft mij geroepen", is ze van ons heengegaan. Misschien dat wij op een goede dag mogen begrijpen, onze blik verruimen in de troostende gedachte dat jij vrede hebt gevonden.

Nee, vergeten zullen wij jou niet.

Wees gerust. Rust maar zacht.

Rust in vrede.

Voor de blijken van medeleven, aandacht, zorg, bloemen etc. willen we iedereen hartelijk danken.

Jeroen, Ma Ophof-Hagedoorn, broers, zussen, schoonzussen, zwager.